

har villet ændre § 33 således, at forsvarsministeren i tilfælde af danske troppers tilstedeværelse i udlandet og under lignende særlige forhold med finansudvalgenes tilslutning kan oprette midlertidige feltpræststillinger, der inddrages efter de anførte forholds ophør.

4. Mindretallet udtaler sin tilfredshed med, at flertallet på den af det radikale venstre givne anledning nu retter en henstilling til ministeren om at tage spørgsmålet om soldaternes lave lønninger op til velvillig overvejelse.

Mindretallet må stærkt beklage, at flertallet ved den nye forsvarsordning foreløbig fæstner den bestående ordning for hærens bygningstjeneste, så meget mere som der foreligger en sagkyndig betænkning indeholdende forslag vedrørende en omdannelse af forsvarets bygningstjeneste såvel vedrørende bygningstjenestens centralledelse, distrikter som tekniske kontorer.

Skønt denne betænkning er afgivet for snart to år siden, er den ikke offentliggjort, og rigsdagen er ikke gjort bekendt med den. Rigsdagen stilles altså nu i den situation, at den gennem den nye forsvarsordning foreløbig opretholder den bestående ordning uden at have kendskab til et foreliggende forslag fra en sagkyndig kommission om en rationel reform af bygningstjenesten.

Under disse omstændigheder ønsker mindretallet at udtale sin tilslutning til hovedprincipperne i det af det sagkyndige udvalg stillede forslag.

Mindretallet foreslår i henhold hertil, at bygningstjenesten omfattende alle tre værn ledes af en direktør, og at tjenesten skal omfatte en centralstyrelse med sæde i København samt 4 lokale distrikter (mod nu 6) omfattende de forskellige landsdele.

Centralledelsen deles i en bygningsafdeling, en administrations- og regnskabsafdeling og en afdeling for teknisk kontrol.

Mindretallet foreslår såvel bygningstjenesten i sin helhed som bygningsafdelingen ledet af enten en arkitekt eller civilingeniør, ligesom det foreslås at henlægge en del af arbejdet med projektering såvel af nybyg-

geri som større ombygningsarbejder til rådgivende sekretær og ingeniører udenfor bygningstjenestens faste personale, hvorved det opnås, at arbejder af speciel karakter kan blive udført af den bedste sagkundskab på det specielle område, uden at denne særlige kundskab behøver at være repræsenteret indenfor bygningstjenestens faste stab, hvor den ikke til stadighed kan udnyttes effektivt.

Forsåvidt angår de få bygningsmæssige opgaver, hvis løsning kræver specifik militærteknisk sagkundskab, må denne stilles til rådighed fra den gren af forsvaret, for hvilken opgaven skal løses.

En ordning efter disse retningslinier vil utvivlsomt sikre bygningstjenesten den mest kvalificerede ledelse og sagkundskab og den fornødne smidighed i administrationen i forbindelse med en tiltrængt økonomisk kontrol. Mindretallet understreger det store ansvar, flertallet påtager sig ved at lade bygningstjenesten fortsætte på det hidtidige grundlag, specielt i en tid, hvor denne tjeneste skal have ansvaret for gennemførelsen af et byggeprogram på tæt ved 100 mill. kr.

Et andet mindretal (Hans Hansen [Rørby]) erkender, at opbygning af et vagt- og retsværn udadtil er en af statens vigtigste opgaver.

Mindretallet mener, at værnet må opbygges i nøje overensstemmelse med folkets retsbevidsthed og frihedstrang og under behørig hensyntagen til både at styrke fællesskabsfølelsen og at respektere den enkelte borgers ret til at råde over sit eget liv. Derfor må mindretallet tage afstand fra den tvungne værnepligt.

Under udvalgets arbejde er det efter spørgsmål til forsvarsministeriet oplyst, at et frivilligt værn med årlig uddannelse af de foreslåede 17 000 mand, som lønnes med ca. 20 kr. pr. dag i 12 måneder, vil udgøre en merudgift i forhold til den værnepligtige lønning på 450 kr. pr. mand pr. måned — eller ialt 5 400 kr. årlig \times 17 000 = ca. 92 mill. kr. årlig.

Mindretallet ønsker den nydannelse, der